

تأثیر مهارت‌های روان‌شناختی بر عملکردهای منتخب ورزشی بازیکنان فوتسال زن

مرضیه رضوانی^۱، بهروز عبدالی^۲، و سید محمد کاظم واعظ موسوی^۳

تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۱۱/۱۲ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴/۰۸/۲۵

چکیده

هدف پژوهش حاضر تعیین تأثیر مهارت‌های روان‌شناختی بر عملکرد ورزشی بازیکنان بود. از هشت تیم لیگ برتر فوتسال تهران در سال ۱۳۹۱، دو تیم به روش نمونه‌گیری تصادفی در گروه‌های آزمایشی و کنترل قرار گرفتند. پیش‌آزمون به روش مشاهده (فیلم) و تجزیه و تحلیل براساس چکلیست سنجش عملکرد ورزشی تلوی و همکاران (۲۰۰۶) از ورزشکاران گرفته شد. برنامه مهارت‌های روان‌شناختی در ۳۰ جلسه به گروه آزمایشی آموزش داده شد که شامل راهبردهای هدف‌گزینی، آرامسازی، تصویرسازی، کنترل توجه و خودگفتاری بود. پس‌آزمون، بعد از چهار ماه مداخله و آزمون پیگیری، دو ماه بعد برگزار شد. داده‌ها با آزمون یکراهه آنکوا بررسی شدند. نتایج نشان داد که تمرین مهارت‌های روان‌شناختی به طور معناداری باعث بهبود سطح کیفی اجرا در عملکرد ورزشی پاس، شوت، گرفتن، حفظ و کنترل توپ در بازیکنان فوتسال زن می‌شود و اثر مداخله‌های روان‌شناختی نه تنها در پس‌آزمون، بلکه در آزمون پیگیری نیز معنادار است.

کلیدواژه‌ها: مهارت‌های روان‌شناختی، عملکرد ورزشی، بازیکنان فوتسال زن

۱. کارشناس ارشد رفتار حرکتی، دانشگاه شهید بهشتی تهران

۲. دانشیار رفتار حرکتی، دانشگاه شهید بهشتی تهران (نویسنده مسئول)

۳. استاد دانشگاه جامع امام حسین (ع) تهران

مقدمه

نیز تمریناتی هستند که به کسب این مهارت‌ها منتهی می‌شوند (آنسل و پاین^۳، ۲۰۰۶؛ کاکس، ۲۰۱۲). وینبرگ و گولد^۴ (۲۰۱۱) عوامل روان‌شناختی را اولین دلیل برای نوسانات روزبه روز عملکرد ورزشی محسوب می‌کنند (وینبرگ و گولد، ۲۰۱۴). مطابق با تعریف وینبرگ و گولد (۲۰۱۱)، تمرین مهارت‌های روان‌شناختی^۵ شامل تمرین منظم، مداوم و بائبات مهارت‌های ذهنی یا روان‌شناختی است که با هدف بهبود عملکرد، افزایش لذت^۶ و دستیابی به رضایتمندی یا خودخشنودی^۷ بیشتر، انجام می‌شود (وینبرگ و گولد، ۲۰۱۴). به عقیده گوکیاردي، جردن و دیماک^۸ (۲۰۰۸)، امروزه با پیشرفت علم روان‌شناسی بحث تأثیر مهارت‌های روان‌شناختی در اجرای مهارت‌های ورزشی از اهمیت بسیاری برخوردار شده است (گوکیاردي و همکاران، ۲۰۰۸؛ بهطوری که در سالیان اخیر، بررسی‌ها و آزمایش‌های تجربی به شکل گسترده‌ای بر عوامل روان‌شناختی فردی^۹ از جمله اعتماد به نفس^۹، انگیزش^{۱۰}، توجه^{۱۱}، تجسم^{۱۲} و مهارت‌های روان‌تنی^{۱۳} و نیز تأثیر هریک از این عوامل بر عملکرد متوجه شده‌اند. منصفانه است بگوییم هنگامی که به وجود هیجانی و روان‌شناختی توجه بیشتری می‌شود، حتی جنبه‌های جسمانی

قوی ترین انگیزه در پیشرفت انسان، احساس لذت از مهارت‌ها و توانمندی‌های خویش است. هر فردی از اینکه مهارت ورزشی را به بهترین شکل ممکن اجرا کند، لذت زیادی می‌برد (رضوانی، ۲۰۱۳). اهمیت تمرین مهارت‌های ورزشی بر هیچ کس پوشیده نیست؛ اما آنچه بر بسیاری از ورزشکاران و برخی مردمان مفهم و ناشناخته مانده است، نیاز به تمرین و ممارست در انجام مهارت‌های روان‌شناختی است (سهرابي، ۲۰۱۰)؛ بنابراین، در اینجا اهمیت روان‌شناسی ورزشی بهمیان می‌آید. کاکس^۱ (۲۰۱۲) آخرین تعریف را به این صورت مطرح کرده است: روان‌شناسی ورزشی علمی است که در آن اصول روان‌شناسی در موقعیت‌های ورزشی یا تمرین به کار گرفته می‌شوند و این عقیده که ذهن و بدن ذاتاً با هم ارتباط دارند، موضوع جدیدی نیست (کاکس، ۲۰۱۲)؛ بنابراین، اغلب دلایلی که یک ورزشکار را از رسیدن به موفقیت باز می‌دارند یا ورزشکار دیگر را به قله موفقیت می‌رسانند، وجود خارجی ندارند؛ بلکه باید آن را در دنیای درونی و ذهنی آن‌ها جست‌وجو کرد. به طور کلی، اجرای بهینه مهارت‌های ورزشی به وجود سه نوع آمادگی جسمانی، مهارتی و روان‌شناختی وابسته است؛ براین اساس، می‌توان سطوح عملکردی، تکنیکی و نیز بسیاری از موفقیت‌ها را از طریق تمرین مهارت‌های روان‌شناختی به ورزشکار القا کرد (واعظ موسوی، ۲۰۰۷). کاکس (۲۰۰۲) مهارت‌های روان‌شناختی را بر ویژگی‌های ذاتی یا آموخته شده ورزشکار اطلاق می‌کند که موفقیت او را ممکن یا محتمل می‌سازند. روش‌ها یا راهبردهای روان‌شناختی

-
- 3. Weinberg & Gould
 - 4. Psychological Skills Training
 - 5. Rustiness
 - 6. Enjoyment
 - 7. Gucciardi
 - 8. Individual Psychological Factors
 - 9. Confidenc
 - 10. Motivation
 - 11. Attention
 - 12. Visualization
 - 13. Psychosomatic Skill

-
- 1. Anshel & Payne
 - 2. Cox

به وجود می‌آورد. دوم اینکه، افرادی که حالت راحت و آسان را تجربه می‌کنند، برای انجام فعالیت‌های بعدی، بیشتر برانگیخته می‌شوند و به این ترتیب، حالت راحت و آسان را دوباره تجربه می‌کنند و خودشان را با تکالیف پرچالش هماهنگ می‌کنند (انگسر و رینبرگ، ۲۰۰۸).

در پژوهشی هاتزیگورگیادیس، تئودوراکیس و زوربانوس^۴ (۲۰۰۴) دریافتند که آموزش خودگفتاری آموزشی و انگیزشی، عملکرد بازیکنان را بهبود می‌دهند. در پژوهش آن‌ها شواهدی ارائه شده‌اند که نشان می‌دهند خودگفتاری از طریق مکانیزم‌هایی نظری کاهش افکار نامرتب با اجرای تکلیف و درتیجه، افزایش تمرکز بر تکلیف عملکرد ورزشی را بهبود می‌بخشد. فیلیپس، دیوید، رنشا، پو روتوس^۵ (۲۰۱۰) با بررسی عملکرد بازیکنان به این نتیجه رسیدند که عوامل چندگانه‌ای در بهبود عملکرد تخصصی ورزشکاران وجود دارند که تعامل آن‌ها باعث تحول در عملکرد تخصصی بازیکنان می‌شود. گریج و استراچن^۶ (۲۰۱۰) و نیل، هانتون، مالایو و فلچر^۷ (۲۰۱۱) نیز درمورد نقش ارزیابی در استرس‌ها و هیجان‌ها در بازیکنان ورزشی (شش بازیکن نخیه و چهار بازیکن غیرنخیه) به این نتیجه رسیدند که ارزیابی‌ها و هیجان‌های منفی تجربه شده در ورزش در حکم فرسایندهای برای عملکرد ورزشی موفق هستند.

با وجود پژوهش‌های متعدد مبنی بر تأیید تأثیر تمرين مهارت‌های روان‌شناختی بر بهبود عملکرد ورزشی ورزشکاران، همچنان شاهد نوسانات روزبه روز عملکرد ورزشی درنتیجه عوامل روان‌شناختی هستیم؛ زیرا،

محض مانند آمادگی جسمانی و یادگیری مهارت، ساده‌تر و مؤثرتر پیشرفت می‌کنند (جافری، ۲۰۰۴). وینبرگ و گولد (۲۰۰۷، ۲۰۱۰) بر این باورند که مداخله‌های روان‌شناختی از طریق تمرين مهارت‌های روان‌شناختی، باید با روش‌های منظم و به کارگیری مهارت‌ها و راهبردهای روان‌شناختی گوناگونی از جمله تصویرسازی، خودگفتاری و هدف‌گزینی انجام شوند تا تأثیرگذاری لازم بر عملکرد ورزشی داشته باشند (وینبرگ و گولد، ۲۰۱۴).

افزون‌براین، جی^۸ (۲۰۱۰) دو نوع عملکرد کامل و عملکرد نسبی را مطرح می‌کند. او بر این باور است که عملکرد کامل به عملکرد مطلوب ذهنی فرد اشاره می‌کند و در یک تلاش ورزشی، عملکرد ۱۰۰ درصد کامل فرضی است. به‌هرحال، ورزش رقابتی حالت عملکرد کامل نیست و عواملی به طور بالقوه عملکرد بازیکن را تحت تأثیر قرار می‌دهند. وی به دو دسته عوامل بازدارنده‌های فیزیولوژیک و بازدارنده‌های روان‌شناختی تأکید می‌کند؛ بنابراین، در صورتی که سطح مهارت‌های روان‌شناختی بازیکنان بالا باشد، می‌توانند فعالانه در راستای کنترل و کاهش اثرهای منفی عوامل روان‌شناختی تأثیرگذار بر عملکرد روان‌شناختی را تخفیف کنند؛ برای اساس، بازیکنانی که عملکرد پایینی دارند، می‌توانند با کاهش تأثیر بازدارنده‌های عملکرد روان‌شناختی به سطح یک بازیکن برت بررسند و عملکرد نسبی خود را برای یک مسابقه رقابتی خاص به‌حداکثر برسانند (جی، ۲۰۱۰). انگسر و رینبرگ^۹ (۲۰۰۸) نیز عقیده دارند که حالت روانی به دو دلیل با عملکرد بهتر رابطه دارد؛ اول اینکه، حالت راحت و آسان یک حالت کنشی بالایی است که عملکرد را

-
4. Hatzigeorgiadis, Theodorakis, & Zourbanos,
5. Phillips, Davids, Renshaw, & Portus
6. Gregg & Strachan
7. Neil, Hanton, Mellalieu, & Fletcher

-
1. Jafari
2. Gee
3. Engeser & Rheinberg

روش‌شناسی پژوهش

شرکت‌کنندگان

جامعه آماری این پژوهش تمامی بازیکنان زن هشت تیم شرکت‌کننده در فوتسال لیگ برتر استان تهران (سال ۱۳۹۰-۹۱) است که حدود ۱۱۲ نفر بودند. براساس میانگین آزمودنی‌های پژوهش‌های گذشته (فورنیر، کالمز، بوراند بوش و سالملا^۳؛ شیرد و گلبی^۴، ۲۰۰۶) از بین تمامی بازیکنان فوتسال زن تیم‌های یادشده، دو تیم جنوب غرب تهران و اکباتان به روش نمونه‌گیری تصادفی در دو گروه آزمایشی و کنترل قرار گرفتند.

روش پژوهش

با تأکید بر اهداف اصلی پژوهش درباره شناسایی آثار یک دوره تمرین مهارت‌های روان‌شنختی بر عملکرد بازیکنان فوتسال، روش پژوهش نیمه‌تجربی و انواع پیش‌آزمون-پس‌آزمون با گروه کنترل بود.

ابزار و شیوه گردآوری داده‌ها

بعد از تکمیل فرم رضایت از شرکت در پژوهش و فرم مشخصات فردی که شامل اطلاعاتی درزمنیه سن، خصوصیات فردی و سابقه فعالیت ورزشی آزمودنی‌ها بود، صلاحیت بازیکنان تأیید شد. سپس، شرکت‌کنندگان گروه آزمایشی برنامه تمرین مهارت‌های روان‌شنختی را در سه مرحله (مرحله آشنازی، مرحله آموزش و مرحله تمرین) دریافت کردند. دوره پژوهشی ۲۵ ساعت بود که پنج ساعت آن مربوط به دو جلسه پیش‌آزمون (دو ساعت)، دو جلسه پس‌آزمون (دو ساعت) و یک جلسه آزمون پیگیری (یک ساعت) بود که در هر دو گروه آزمایشی

همان‌طور که اپنل، لوین، پرنا و روح^۱ (۲۰۰۹) پیشنهاد دادند باید تمرین مهارت‌های روان‌شنختی را براساس رشته‌های مختلف ورزشی که ورزشکاران فعالیت می‌کنند به کار گرفت تا مشخص شود آیا برنامه‌های تمرینی، مناسب شرایط و مقتضیات رشته‌های ورزشی ذکر شده هستند یا خیر. همان‌طور که تاول، گرینلس و وستون^۲ (۲۰۱۰) بیان کردند، بسته به اینکه از چه راهبردهای روان‌شنختی استفاده شود و نیز اینکه این تمرین‌ها به چه صورت و به چه میزان به کار گرفته شوند، این نتایج متفاوت خواهد بود؛ ازین‌رو است که ضرورت استفاده از آموزش تمرین مهارت‌های روان‌شنختی اختصاصی رشته‌های مختلف ورزشی احساس می‌شود؛ به گونه‌ای که آموزش آن‌ها بتواند عوامل روان‌شنختی را در کنترل بازیکن درآورد. با توجه به اینکه هر راهبرد روان‌شنختی ممکن است در یک رشته ورزشی خاص بیشترین کاربرد را داشته باشد که در رشته ورزشی دیگر چنین نباشد (مانند راهبرد خودگفتاری که ممکن است در رشته‌های ورزشی انفرادی نسبت به رشته‌های ورزشی تبیی کاربرد بیشتری داشته باشد) و نیز با توجه به نبود پژوهشی در این زمینه ورزشی و بهویژه در جنس زنان با دامنه سنی ۱۷ تا ۳۰ سال و این سطح از فعالیت ورزشی (لیگ برتر)، پژوهش حاضر درصد پاسخ به این سؤال است که آیا یک دوره برنامه تمرین مهارت‌های روان‌شنختی، تأثیر معناداری بر عملکرد ورزشی بازیکنان فوتسال زن دارد یا خیر؟ به عبارت دیگر، آیا عملکرد ورزشی بازیکنان فوتسال زن از طریق مداخله‌های سازمان‌یافته مهارت‌های روان‌شنختی قابل توسعه است؟

3. Fournier, Calmels, Durand-Bush, & Salmela
4. Sheard & Golby

1. Appaneal, Levine, Perna, & Roh
2. Thelwell, Greenlees, & Weston

اطلاعات و داده‌های موردنیاز مربوط به متغیر عملکرد ورزشی، از روش سنجش مشاهدهای (فیلم) برمبنای فرم ارزیابی عملکرد ورزشی تلوی و همکاران (۲۰۰۶) استفاده شد. از آنجایی که روش‌های سنجش مستقیم رفتارهای آشکار یا محصولات رفتاری بی‌واسطه موضوع‌های موردنظر را می‌سنجند، مشکل روابی وجود ندارد و قبلًا جعفری (۱۳۹۱) پایا بین این روش سنجش را انجام داده است. ضریب پایا بین زیر مؤلفه‌های پاس‌دادن ۰/۷۱، حفظ و کنترل توب ۰/۶۶، گرفتن توب از حریف ۰/۶۲ و شوت‌زن مقدار ۰/۵۷ به دست آمده است؛ بنابراین، می‌توان نتیجه گرفت که روش مشاهده مربیان به عنوان یک ابزار اندازه‌گیری برای عملکرد ورزشی بازیکنان از پایایی قابل قبولی برخوردار است. روش فهرست وارسی شیوه نظاممندی برای گزارش قضاوتهای مشاهده‌گر است. با این روش می‌توان تعیین کرد که در عملکرد شخص موردنیش، ویژگی‌های موردنظر موجودند یا خیر. در این پژوهش، چکلیست شامل رفتارهای بازیکنان فوتسال است که در قالب درصد موفقیت کلی در مجموع تکنیک‌های پاس‌دادن، شوت‌زن، کنترل توب و گرفتن توب از حریف (تمک آن) مشخص می‌گردد. بعد از انجام هر مسابقه، پژوهشگر براساس محتوای فیلم زیر مؤلفه‌های عملکرد بازیکنان را ارزیابی کرد. منظور از عملکرد موفق در زیر مؤلفه‌های پاس‌دادن، شوت‌زن، کنترل و حفظ توب و نیز گرفتن توب از حریف و تمک آن، این است که بازیکن بتواند در پاس‌دادن توب را به دیگر بازیکن همتیمی خودش برساند و او را صاحب توب کند. در شوت‌زن، بازیکن باید بتواند با اقدامات درستی توب را به سمت چهارچوب دروازه حریف شلیک کند. در کنترل و حفظ توب، بازیکن باید بتواند توب را در کنترل خود داشته باشد و آن را تازمانی که به بازیکن همتیمی خود

و کنترل بررسی شد. ۲۰ ساعت باقی‌مانده آن به صورت هفت‌های دو جلسه ۴۰ دقیقه‌ای مداخله بود که در مجموع، شامل ۱۱ جلسه هدف‌گزینی، ۱۳ جلسه آرام‌سازی، ۱۳ جلسه تصویرسازی، ۱۰ جلسه کنترل توجه و ۱۲ جلسه خودگفتاری بود که به صورت یک راهبرد مجزا در هر جلسه یا به صورت ترکیبی با راهبردهای دیگر، در مجموع ۱۵ هفته آموزشی (۳۰ جلسه) به فراغیران آموزش داده شد که تنها در مورد گروه آزمایشی اعمال شد.

با توجه به فرایند تأثیرگذاری مهارت‌ها، ابتدا مهارت پایه (هدف‌گزینی) آموزش داده شد؛ زیرا، احتمالاً آموزش مهارت هدف‌گزینی انگیزه ورزشکاران را برای انجام فعالیت افزایش می‌داد که تا رسیدن به هدف، به تلاش و فعالیت خود ادامه دهند و پشتکار لازم را داشته باشند. مهارت بعدی که بعد از مهارت پایه با هدف آماده‌سازی روان‌شناختی بازیکنان اجرا شد، روان‌تنی بود که در این برنامه، مهارت آرام‌سازی برای بازیکنان فوتسال آموزش داده شد؛ زیرا، عموماً بازیکنان هنگام انجام فعالیت‌های رقابتی برای رسیدن به هدف، دچار اضطراب می‌شوند یا اینکه در موقعیت‌های گوناگون بازی ممکن است دچار استرس شوند؛ بنابراین، بعد از هدف‌گزینی باید بازیکنان از آرامش لازم برخوردار باشند تا بتوانند عملکردشان را به درستی انجام دهند و با آرامش عضلانی ایجاد شده توanایی لازم را برای تغییر بهینه برخی از شناخت‌هایشان (که منجر به ایجاد اضطراب و استرس در عملکرد ورزشی می‌شود) داشته باشند. مهارت روان‌شناختی دیگری که در این برنامه لحاظ شد، مهارت‌های شناختی بود. در این برنامه، مهارت‌های شناختی شامل تصویرسازی ذهنی، کنترل توجه و خودگفتاری بودند که با هدف بهبود توانایی‌های شناختی بازیکنان لحاظ شدند. برای جمع‌آوری

استنباطی، برای بررسی طبیعی بودن توزیع داده‌ها از آزمون شاپیرو-ویلک^۲ استفاده شد و با بررسی مفروضه‌های آزمون تحلیل کواریانس یکراهم (آنکوا)^۳ و اطمینان از تخطی نکردن آن‌ها، به بررسی سوال پژوهش پرداخته شد. از آزمون تعقیبی تحلیل کواریانس تک متغیره برای مقایسه دویه‌دی متغیرهای واپسنه درین گروه‌های کنترل و آزمایشی استفاده شد و برای آزمون تحلیل کواریانس، سطح معناداری آلفای ۰/۰۵ در نظر گرفته شد.

یافته‌ها

برای انجام تحلیل کواریانس تک متغیره (آنکوا)، مفروضه‌های زیر بررسی شدند و با توجه به تخطی نکردن مفروضه‌های مربوط، روش آماری ذکر شده استفاده گردید. همان‌طور که در جدول یک مشاهده می‌شود، نسبت مجدول کای به درجه آزادی کمتر از سه بود. برای بررسی طبیعی بودن تک متغیره متغیر واپسنه از آزمون شاپیرو-ویلک استفاده شد که نتایج آن در جدول یک گزارش شده است.

واگذار کند، در مقابل بازیکن حریف حفظ کند. در زیر مؤلفه گرفتن توب از حریف، بازیکن باید بتواند با انجام یک رویارویی قانونی با بازیکن حریف توب را از او بگیرد؛ بنابراین، با توجه به اینکه گروه آزمایشی سه مسابقه (در مراحل پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری هر کدام یک مسابقه) با گروه کنترل برگزار کردند و در ادامه پژوهشگر براساس وارسی عملکردهای موفق و ناموفق بازیکنان در فیلم، درصد موفقیت کلی هر بازیکن را در هر مسابقه محاسبه کرد و سپس، میانگین درصد موفقیت همه بازیکنان در همان مسابقه به عنوان معیاری ارزیابی عملکرد ورزشی تیمی بازیکنان فوتمال در مرحله مربوط لحظه شد و در مواردی که بازیکنان تعویض می‌شدند، تعداد اقدام براساس ۴۰ دقیقه بازی فوتمال محاسبه می‌شد (جفری، ۱۳۹۰؛ احمدی، ۱۳۹۱).

روش پردازش داده‌ها

ابتدا با استفاده از نرم‌افزار آماری اس.پی.اس.^۱ از شاخص‌های گرایش مرکزی و انحراف معیار برای توصیف داده‌ها استفاده شد. در بخش روش‌های آمار

جدول ۱. بررسی طبیعی بودن توزیع داده‌های پژوهش با استفاده از آزمون شاپیرو-ویلک

آزمون شاپیرو-ویلک			متغیر
مقدار	درجه آزادی	سطح معناداری	
۰/۳۷	۱۱	۰/۹۲	آزمایش پیش آزمون
۰/۵۹	۱۱	۰/۹۴	
۰/۳۳	۱۱	۰/۹۲	آزمایش پس آزمون
۰/۵۵	۱۱	۰/۹۴	
۰/۳۹	۱۱	۰/۹۲	آزمایش پیگیری
۰/۱۴	۱۱	۰/۸۹	

2. Shapiro-Wilk Test
3. ANOVA

1. SPSS

قرار داشتند (Tabachnick و Fidell، ۲۰۱۳)، می‌توان نتیجه گرفت که هیچ داده پر تک متغیره‌ای در میان متغیرهای وابسته پژوهش حاضر وجود ندارد. بنابراین، مفروضه نبود داده پر تک متغیره برقرار است. برای بررسی برابری شیب خط رگرسیون با استفاده از آزمون اثرهای بین گروهی، معناداری تعامل موجود بین متغیر همپراش و گروه (سطوح متغیر مستقل) بررسی شد که با توجه به بزرگتری بودن سطح معناداری از 0.05 و نبود تعامل معنادار بین متغیرها در فرضیه‌ها، می‌توان نتیجه گرفت که مفروضه برابری شیب خط رگرسیون برقرار است؛ به این ترتیب، شیب رگرسیون برای گروههای کنترل و آزمایشی به صورت برابر است و تعاملی بین آن‌ها وجود ندارد. برای بررسی خطاً بودن رگرسیون و رابطه بین متغیر همپراش و وابسته، نمودار خطوط رگرسیون برای متغیرهای همپراش و وابسته در گروههای کنترل و آزمایشی ترسیم شد. نتایج، خطاً بودن این روابط را تأیید کرد؛ به این ترتیب، نمودار خطوط رگرسیون برای گروههای کنترل و آزمایشی به صورت خطی است و تعاملی بین آن‌ها وجود ندارد.

براساس نتایج آزمون شاپیرو-ویلک، مقادیر به دست آمده برای این آزمون‌ها در سطح 0.05 معنادار نیستند؛ بنابراین، داده‌های مربوط به متغیر وابسته پژوهش حاضر؛ یعنی عملکرد ورزشی در تمامی مراحل پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری، از توزیع طبیعی برخوردارند.

یکی از مفروضه‌های مورد نیاز دیگر در به کارگیری روش‌های مختلف تحلیل واریانس و کوواریانس، مستقل‌بودن گروه‌ها از یکدیگر و نیز گمارش تصادفی داده‌ها در گروه‌های مختلف است که در پژوهش حاضر، تیم‌ها به طور تصادفی در دو گروه آزمایشی و کنترل قرار گرفتند.

برای بررسی فرضیه همگنی واریانس خطای متغیر وابسته درین گروه‌ها از آزمون لوین^۱ استفاده شد. نتایج نشان داد که سطح معناداری متغیر عملکرد ورزشی بیشتر از 0.05 است؛ بنابراین، می‌توان نتیجه گرفت که مفروضه همگنی واریانس خطای برقرار است. برای بررسی وجود یا نبود داده‌های پر تک متغیره در متغیرهای وابسته پژوهش حاضر، از نمرات استانداردشده (نمرات Z) استفاده شد. با توجه به اینکه نمرات استانداردشده پژوهش حاضر در دامنه -3 تا $+3$

جدول ۲. بررسی مفروضه همگنی واریانس خطای متغیر وابسته در بین گروه‌ها

عملکرد ورزشی	مقدار اف	سطح معناداری	درجه آزادی یک	درجه آزادی دو	آزمون لوین
پس‌آزمون	۱/۹۱		۱	۲۰	۱۸
پیگیری	۳۶		۱	۲۰	۵۵

2. Tabachnick & Fidell

1. Levene's test

میزان اثربخشی به کارگیری برنامه تمرین مهارت‌های روان‌شناختی بر عملکرد ورزشی برسی شد. از تحلیل کواریانس یکراهه درمورد سؤال اول (تمرین مهارت‌های روان‌شناختی بر عملکردهای منتخب ورزشی بازیکنان فوتسال تأثیر معناداری دارد) با کنترل اثر پیش‌آزمون در دو گروه کنترل و آزمایش استفاده شد که نتایج آن در جدول سه آمده است.

برای آزمون سؤال‌های پژوهش که به بررسی اثر تمرین مهارت‌های روان‌شناختی بر عملکرد ورزشی در مراحل پس‌آزمون و پیگیری با کنترل اثر پیش‌آزمون می‌پردازند، از روش تحلیل کواریانس یکراهه (آنکوا) استفاده شد. در این روش آماری، با مقایسه نمرات عملکرد ورزشی در مراحل پس‌آزمون و پیگیری،

جدول ۳. نتایج تحلیل کواریانس یکراهه درمورد فرضیه اول پژوهش با کنترل اثر پیش‌آزمون در دو گروه کنترل و آزمایش

منبع تغییرات	مجموع مجذورات	مقدار اف	سطح معناداری	اندازه اثر	توان آزمون	
اثر همپراش	۵۶/۶۴	۱	۲/۰۸	۰/۱۶	۰/۰۹	۰/۲۷
اثر گروه	۱۰۳۸/۴۶	۱	۳۸/۱۶	۰/۰۰۰۱	۰/۶۶	۱
خطا	۵۱۶/۹۹	۱۹	-	-	-	-
کل	۱۴۱۵۷۷	۲۲	-	-	-	-

تمرین مهارت‌های روان‌شناختی به طور معناداری باعث بهبود عملکرد ورزشی ورزشکاران فوتسال زن شده است.

از تحلیل کواریانس یکراهه درمورد سؤال دوم (تمرین مهارت‌های روان‌شناختی بر عملکردهای منتخب ورزشی بازیکنان فوتسال در مرحله پیگیری تأثیر معناداری دارد) با کنترل اثر پیش‌آزمون در دو گروه کنترل و آزمایش استفاده شد که نتایج آن در جدول چهار آمده است.

با توجه به سطح معناداری اثر گروه و $P < 0.05$ می‌توان نتیجه گرفت که با کنترل اثر پیش‌آزمون در داده‌های مربوط به عملکرد ورزشی ورزشکاران، بین گروه آزمایشی (تمرین مهارت‌های روان‌شناختی) و گروه کنترل در عملکرد ورزشی ورزشکاران در مرحله پس‌آزمون، تفاوت معنادار وجود دارد؛ بنابراین، آثار مثبت تمرین مهارت‌های روان‌شناختی بر عملکرد ورزشی بازیکنان فوتسال زن مشاهده می‌شود. به علاوه، با درنظرگرفتن میانگین عملکرد ورزشی گروه‌ها در مرحله پس‌آزمون، مشخص می‌شود که

جدول ۴. نتایج تحلیل کواریانس یکراهه درمورد فرضیه دوم با کنترل اثر پیش‌آزمون در دو گروه کنترل و آزمایش

منبع تغییرات	مجموع مجذورات	مقدار اف	سطح معناداری	اندازه اثر	توان آزمون	
اثر همپراش	۲۹۹/۰۹	۱	۷/۶۶	۰/۰۱	۰/۲۸	۰/۷۴
اثر گروه	۱۰۱۱/۶۰	۱	۲۵/۹۲	۰/۰۰۰۱	۰/۵۷	۰/۹۹
خطا	۷۴۱/۴۵	۱۹	-	-	-	-
کل	۱۳۵۲۲۵	۲۲	-	-	-	-

به عملکرد مطلوب اشاره می‌کند. یادگیری در حد تسلط بلوم به مفاهیم کفايت و مهارت نزدیک است؛ درنتیجه، کفايت به عنوان عنصری ذهنی، علاوه بر تسلط، شامل کسب اعتمادبهنفس یا حس مقابله با مشکل نیز است. اعتمادبهنفس عنصر عاطفی کفايت است و از آنجایی که تسلط، پیش‌شرط کفايت، مهارت و اعتمادبهنفس است، پیامدهای مثبت عاطفی همراه با تسلطیابی سبب می‌شوند که فرد به کفايت برسد و از راه تمرین به سطح ماهر تغییر کند و درنتیجه، عملکرد ورزشی خود را بهبود دهد (سیف، ۱۳۸۵).

نظریه آمایه توجه برانگیختگی یا آمادگی ذهنی فلتز و لندرز^۲ (۱۹۸۳) از مواردی است که می‌توان در تبیین نتیجه به دست آمده از آن استفاده کرد. این نظریه تصویرسازی، ترکیبی از دو نظریه یادگیری نمادین (طرح اولیه ذهنی) است که بعد شناختی را دربر می‌گیرد و نیز نظریه روانی- عصبی- عضلانی است که به بعد فیزیولوژیک توجه دارد (سهرابی، ۲۰۱۰): بنابراین، ورزشکاران پژوهش حاضر در کنار استفاده از راهبرد تصویرسازی، با بهره‌مندی از راهبردهای دیگر نظیر کنترل توجه و خودگفتاری به صورت بیشتری توانستند به ارتقای این دو بعد کمک کنند. احتمالاً ورزشکاران با افزایش آگاهی از موقعیت‌های تمرین، بازی، رقابت و ایجاد طرحواره‌های ذهنی اولیه، به تنظیم انگیختگی و کنترل هیجان‌های خود کمک می‌کنند و با فال کردن ذهنی مجموعه پاسخ‌های مرتبط با تکلیف، به پایین‌ترآوردن آستانه حسی اجرا و گرم کردن ذهنی عضلات خود می‌پردازند و بدین صورت عملکرد ورزشی را در انواع تکاليف آن (پاس، کنترل توپ، گرفتن و شوت) تسهیل می‌کنند (سهرابی، ۲۰۱۰). همچنین، براساس مکانیسم‌های احتمالی تأثیرگذار راهبردهای روان‌شناختی در بهبود متغیر عملکرد ورزشی می‌توان گفت که عملکرد

با توجه به سطح معناداری اثر گروه و $P < 0.05$ می‌توان نتیجه گرفت که با کنترل اثر پیش‌آزمون بر داده‌های مربوط به عملکرد ورزشی ورزشکاران، بین گروه آزمایشی (تمرین مهارت‌های روان‌شناختی) و گروه کنترل در عملکرد ورزشی ورزشکاران در مرحله پیگیری، تفاوت معناداری وجود دارد. به علاوه، با درنظر گرفتن میانگین عملکرد ورزشی گروه‌ها در مرحله پس‌آزمون، مشخص می‌شود که تمرین مهارت‌های روان‌شناختی به طور معناداری باعث بهبود عملکرد ورزشی ورزشکاران فوتسل زن در مرحله پیگیری شده است. به بیان دیگر، می‌توان نتیجه گرفت که آثار مثبت تمرین مهارت‌های روان‌شناختی بر عملکرد ورزشی بازیکنان فوتسل زن حتی پس از دو ماه تمرین نداشتن مشاهده شد.

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج نشان داد که تمرین مهارت‌های روان‌شناختی اثر معناداری بر عملکرد ورزشی بازیکنان فوتسل زن دارد. این نتیجه با نتایج پژوهش‌های فورنیر و همکاران (۲۰۰۶)، شیرد و همکاران (۲۰۱۰)، انگسر و رینبرگ (۲۰۰۸)، جی (۲۰۱۰) و تلول و همکاران (۲۰۱۰، ۲۰۰۶) هم‌راستا است. به عبارت دیگر، تمرین مهارت‌های روان‌شناختی باعث بهبود عملکرد ورزشی ورزشکاران رشته‌های مختلف ورزشی می‌شود که البته بسته به اینکه از چه راهبردهای روان‌شناختی استفاده شود و نیز اینکه این تمرین‌ها را چگونه و به چه میزان به کار گیرند، نتایج بهبود عملکرد ورزشی متفاوت خواهد بود؛ اما نظرهای مخالفی در این باره وجود ندارند؛ بنابراین، در بحث نتیجه سؤال اول می‌توان به چند مورد استناد کرد؛ ازجمله به دیدگاه یادگیری در حد تسلط بلوم^۱ (۱۹۶۸) که به اثربخشی فرایند آموزش در ایجاد یادگیری و درنهایت، دستیابی

علاوه بر ایجاد آرامش درونی و جسمانی در بازیکنان، احتمالاً آن‌ها را قادر می‌سازد تا درمدت عملکرد، ادراک کنترل بیشتری نسبت به مقتضیات فیزیولوژیک و روان‌شناختی خود داشته باشند. افزون‌براین، در آموزش مهارت تمرکز که به تقویت مهارت‌های واسطه‌ای (مانند گزینه‌ای بودن توجه، حفظ توجه و تغییر توجه) تأکید می‌گردد، آموزش و تمرین آن‌ها احتمالاً توانسته است به ارتقای عملکرد حفظ و کنترل توب کمک کند. آموزش مهارت تصویرسازی ذهنی نیز به بازیکنان کمک می‌کند که بر بدن، توب و ارتباط بین توب و بدن‌شان بیشتر تمرکز کنند؛ بنابراین، عملکرد ورزشی مطلوبی که بعد از آموزش مهارت‌های روان‌شناختی در این پژوهش ایجاد شده است، احتمالاً به این علت بوده است که بازیکنان بیشتر بر نقشه‌ها و تصویرهای ساخته شده در ذهن‌شان تمرکز کردند.

هنگام آموزش مهارت خودگفتاری بر هر دو بعد آموزشی و بعد انگیزشی تأکید شد. در این پژوهش درمورد تأثیر جنبه‌های آموزشی خودگفتاری، پژوهشگر به این نتیجه رسید که بهبود عملکرد ورزشی کلی فوتسال می‌تواند ناشی از افزایش عملکرد مهارت کنترل و حفظ توب باشد؛ زیرا، هنگام تمرین مهارت کنترل و حفظ توب از بازیکنان خواسته شد جملات مثبتی را (مانند «با این مهارت بهتر می‌توان جلو رفت»، «اگر این شرایط در بازی پیش آید از این مهارت استفاده خواهم کرد») در ذهن خود تکرار کنند که این امر احتمالاً به یادگیری و گسترش سریع‌تر مهارت‌های فنی بازی کمک کرده بود.

عملکرد ورزشی «گرفتن توب از حریف و تملک آن» یکی از مهارت‌های حرکتی پیچیده است که افزون بر مهارت‌های فیزیکی به مهارت‌های روان‌شناختی آرامش عضلانی، قدرت، تصمیم‌گیری و مهارت‌های ادراکی، توانایی بهینه‌کردن کانون توجه و هماهنگ‌کردن سطح برانگیختگی نیاز دارد. در این

ورزشی بازیکنان فوتسال شامل چهار فعالیت اساسی و کلیدی پاس‌دادن، کنترل توب، گرفتن توب از حریف و شوت‌زنن است که این چهار فعالیت دریک‌راستا هستند؛ اما هر فعالیت در یک موقعیت خاص می‌تواند به درستی اتفاق افتد؛ بنابراین، مقتضیات خاص هر نقش در ورزش باید وجود داشته باشد تا بازیکنان بتوانند آن فعالیتها را با موقعیت انجام دهند. مهارت فنی پاس‌دادن صحیح در فوتسال به مهارت‌های روان‌شناختی واسطه‌ای نظریه اعتمادبه‌نفس، دقت، توجه زیاد، توانایی تغییر توجه، آرامش ذهنی-جسمانی، قدرت تصمیم‌گیری سریع و انگیزه زیاد نیاز دارد (گوکیاردی و همکاران، ۲۰۰۹). در یک دوره برنامه تمرین مهارت‌های روان‌شناختی پژوهش حاضر از مهارت‌های روان‌شناختی هدف‌گزینی، آرامسازی، تصویرسازی، خودگفتاری و کنترل توجه استفاده شده است؛ بنابراین، احتمالاً آموزش و تمرین این مهارت‌ها از طریق ارتقای سطح مهارت‌های روان‌شناختی واسطه‌ای توانسته‌اند فعالیت پاس‌دادن صحیح در عملکرد ورزشی بازیکنان را بهبود دهند تا آن‌ها بتوانند در عملکرد کلی ورزشی نیز موفق باشند.

مهارت فنی «حفظ و کنترل توب» بکی دیگر از تکنیک‌های اساسی فوتسال است که به مهارت‌های روان‌شناختی اعتمادبه‌نفس، قدرت تصمیم‌گیری، آرامش افکار و ذهن، توجه، تمرکز و داشتن نقشه حرکتی و مهارت فنی در ذهن نیاز دارد. در این پژوهش، آموزش مهارت‌های روان‌شناختی احتمالاً به تقویت مهارت‌های روان‌شناختی واسطه‌ای موردنیاز برای بهبود مهارت فنی حفظ و کنترل توب نیز کمک کرده است؛ زیرا، از آنجایی که پژوهشگر هنگام آموزش مهارت هدف‌گزینی از بازیکنان می‌خواست به انجام فعالیت‌های ریز و زیرینایی موردنیاز برای انجام یک مهارت اصلی توجه کنند، احتمالاً آموزش مهارت هدف‌گزینی توانسته است به ارتقای سطح اعتمادبه‌نفس بازیکنان کمک کند. آموزش آرامسازی،

در ادامه، اهداف نتیجه‌ای (برد یا باخت) تیم‌ها نیز بررسی گردید و مشخص شد که گروه آزمایشی در سه بازی که عملکردن شان اندازه‌گیری شد، در مقابل گروه کنترل شوتشهای صحیح بیشتری انجام دادند که درنهایت، با انجام درست اهداف فرایندی و عملکردنی خود (توجه به اهداف شدنی و اهداف انجام‌دادنی) نتایج برد یا مساوی را به دست آوردند و به اهداف نتیجه‌ای مطلوب دست یافتند. درصورتی که باوجود همگنی دو گروه قبل از مداخله، گروه کنترل از برتری اولیه‌ای در عملکرد ورزشی برخوردار بود که انتظار آماری معنادار نبود؛ اما به این دلیل که درکنار مهارت‌های جسمانی از مهارت‌های روان‌شناختی بی‌بهره بودند، نتوانستند مانند گروه آزمایشی در اهداف نتیجه‌ای و در عملکرد ورزشی خود بهبودی نشان دهند.

همچنین، نتایج نشان داد که تمرين مهارت‌های روان‌شناختی تأثیر معناداری بر عملکرد ورزشی بازیکنان فوتسال زن پس از گذشت دو ماه از تمرين دارد. در این مورد پژوهش مشابهی انجام نشده است که بتوان نتیجه این پژوهش را با نتایج پژوهش‌های گذشته مقایسه کرد؛ اما علت انجام آزمون پیگیری در این بازه زمانی با استناد به این عامل است که برای تعیین تأثیرپذیربودن تمرين مهارت‌های روان‌شناختی بر عملکرد ورزشی برحسب پیشینه ورزشکار، سه تا شش ماه وقت لازم است که فرایند یادگیری و ثبت آموزش مهارت‌های روان‌شناختی صورت گیرد (واعطا موسوی، ۲۰۰۷): از این‌رو، با توجه به نبود پیشینه پژوهشی در این زمینه و نیز دشواربودن ارزیابی اثربخشی مهارت‌های روان‌شناختی بر عملکرد ورزشی ورزشکاران، لازم دانستیم استمرار و ثبت مهارت‌های روان‌شناختی را در این ورزشکاران بررسی کنیم؛ بنابراین، با توجه به نظریه شناختی-رفتاری

پژوهش، مداخله‌ها براساس آموزش و تمرين مهارت‌های روان‌شناختی هدف‌گزینی، آرامسازی، تصویرسازی ذهنی، تمرکز و خودگفتاری انجام شد؛ بنابراین، با توجه به مکانیزم‌های تأثیرگذاری این مهارت‌ها پژوهشگر به این نتیجه رسید که احتمالاً مطلوب‌شدن عملکرد ورزشی به این علت بوده است که بازیکنان پس از تمرين مهارت تصویرسازی توانسته‌اند سطح انگیزش خود را بهینه سازند و توانایی لازم را برای انجام جنبه‌های گوناگون عملکرد به دست آورند. به‌ویژه هنگامی که بازیکنان خود را درحال انجام موقفيت‌آمیز فعالیت‌های حرکتی، تصمیم‌گیری ادراکی در طول جنبه‌های گوناگون عملکرد تصور می‌کردند، این امر احتمالاً به آنان کمک کرد که در تمرين و مسابقه با اعتماد به نفس و انگیزش بیشتری بتوانند به طرف بازیکنان حریف حرکت کرده و برای به دست آوردن توب دربرابر بازیکن حریف، موفق‌تر عمل کنند. افرون‌براین، آموزش و انجام تمرينات مربوط به مهارت‌های تمرکز و خودگفتاری ممکن است به بازیکنان کمک کرده باشد که بتوانند کانون توجه خود را به حرکت بازیکن حریف متمنکر کنند و برای گرفتن توب به سمت بازیکن مقابل خود به صورت مؤثرتری حمله‌ور شوند. همچنین، با تمرين مهارت خودگفتاری آموزشی ممکن است بازیکنان مراحل انجام فنون و مهارت‌های حرکتی مرتبط با عملکرد ورزشی گرفتن توب از حریف را بهتر یاد بگیرند و اعتماد به نفس بیشتری را برای انجام آن مهارت کسب کنند؛ بنابراین، می‌توان نتیجه گرفت به دلیل اينکه مداخله‌های اعمال شده در این پژوهش احتمالاً توانسته‌اند مقتضیات مرتبط با عملکرد ورزشی گرفتن توب را در بازیکنان ایجاد کنند، بازیکنان در مراحل تمرين و مسابقه توانستند عملکرد بهتر و موفق‌تری در این تکنيک داشته باشند و درنتیجه، درصد موقفيت تيими خود را افزایش دهند.

داشته است. افرون براین، نتایج پژوهش‌های هالبسلین^۴ (۲۰۱۰) و باکر، اورلمانس، دمروتی، بورنیس اسلات و کارامات^۵ (۲۰۱۱) نشان داد که متابع محیطی نقش مثبتی در انگیزش، درگیری و عملکرد افراد ایفا می‌کنند و بازخورد درباره اثربخشی عملکرد فرد، یک وینگی کلیدی محسوب می‌شود؛ ازین‌رو، در پژوهش حاضر، با فراهم کردن شرایطی برای ارائه بازخورد درخصوص عملکرد ورزشی بازیکنان (از طریق بررسی تکالیف مربوط یا هنگام انجام تمرینات عملی و مرتبط با کاربرد مهارت‌های روان‌شنختی)، زمینهٔ لازم برای ایجاد تجربه آسان برای آن‌ها فراهم شد و افراد بهتر توانستند عوامل علیٰ فعالیت‌های خود را احساس کنند. سپس، با تمرینات تسلط و مواجهه‌ای مناسب گرایشی یا اجتنابی، با افزایش حس کنترل یا خودنمختاری خود که عنصر مهمی برای ارتقای تجربه آسان است، بتوانند عملکرد ورزشی خوبی را با اقتضاد فعالیت بیشینه از خود بهنمایش بگذارند (هالبسلین، ۲۰۱۰؛ باکر و همکاران، ۲۰۱۱؛ سیلوا، ۲۰۱۱).

در پژوهش حاضر، بازیکنان احتمالاً توانسته‌اند فعالانه در راستای کنترل و کاهش دادن اثرهای منفی عوامل روان‌شنختی تأثیرگذار بر عملکردشان اقدام کنند و عملکرد کلی ورزشی خود را حتی پس از یک دوره بی‌تمرینی حفظ کنند؛ برای مثال، از آنجایی که مهارت آرام‌سازی اضطراب افراد را کاهش می‌دهد، احتمالاً در این پژوهش، آموزش مهارت آرام‌سازی توانسته است سطح اضطراب بازیکنان فوتسال را در هنگام مسابقه کاهش دهد؛ براین‌اساس، بازیکنان توانسته‌اند عملکرد ورزشی بهتری انجام دهند و این پایداری تغییرات (افزایش بهبود) ایجادشده را تا مرحلهٔ پیگیری حفظ کنند.

-
4. Halbesleben
5. Bakker, Oerlemans, Demerouti,
Burnis Slot, & Karamat

مداخله‌های روان‌شنختی میچنباum^۶ (۱۹۷۷) که با تأکید بیشتر بر بعد شناختی است (سیلوا، ۲۰۱۱) و با حذف آثار موقعی یادگیری درمدت فرایند شش ماه (چهار ماه مداخله و دو ماه بعد از مداخله، آزمون پیگیری انجام شد)، با ارائه راهبردهای مختلف مهارت‌های پایه‌ای مانند هدف‌گزینی و مهارت روان‌تنی نظریه آرام‌سازی و سه مهارت شناختی تصویرسازی، تمرکز و خودگفتاری، به انجام آزمون پیگیری اقدام کرده و اثرهای احتمالی این راهبردها را بر عملکردهای منتخب ورزشی بازیکنان فوتسال زن بعد از دو ماه بی‌تمرینی بررسی می‌کنند؛ بنابراین، در بحث نتیجهٔ سؤال دوم می‌توان به چندین مورد از جمله مدل مکن^۷ (۲۰۰۲) استناد کرد. این مدل در نشان دادن اهمیت تمرین مهارت‌های روان‌شنختی و کاربرد راهبردهای آموزشی به بازیکنان مؤثر است. درواقع، مکن، مدلی از مهارت‌های روان‌شنختی ارائه می‌کند و شرح می‌دهد که چرا ورزشکاران به مهارت‌های روان‌شنختی نیاز دارند و چگونه آن‌ها در موقعیت‌های ورزشی مؤثر واقع می‌شوند. این مدل کمک می‌کند که مهارت‌های روان‌شنختی ناپیدا نمایان شوند (مکن، ۲۰۰۲). شاید یکی از مهارت‌های روان‌شنختی ناپیدا، استحکام روانی آزمودنی‌ها باشد که به آن‌ها کمک کرده است پایداری عملکرد ورزشی خود را بعد از یک دوره بی‌تمرینی حفظ کنند؛ بنابراین، با توجه به نقش مهارت‌های روان‌شنختی در فرایندهای آموزش مهارت‌های فنی و جسمانی، گروه آزمایشی توانست کمبود مهارت‌های فنی و جسمانی خود را با افزایش مهارت‌های روان‌شنختی جبران کند؛ درنتیجه، شاید به همین علت تمرین مهارت‌های روان‌شنختی تأثیر معناداری بر عملکرد ورزشی بازیکنان فوتسال، پس از گذشت دو ماه از تمرین

-
1. Meichenbaum
2. Silva
3. Macann

رقابت‌ها و اوج عملکرد ورزشی پرورش دهنده و رشدشان را در زمینه‌های دیگر زندگی با تمیم کاربرد مهارت‌های روان‌شناختی تسهیل کنند. در پایان، به مریبان ورزشی پیشنهاد می‌شود در کتاب تمرينات روزانه تکنیکی و تاکتیکی ورزشکاران خود، از تمرين مهارت‌های روان‌شناختی در راستای بهبود عملکرد ورزشی ورزشکاران استفاده کنند. با توجه به اینکه نوسانات عملکرد ورزشی در بازیکنان نخیه کمتر از سایر بازیکنان سطوح مهارتی است، پیشنهاد می‌شود پروتکل پژوهش حاضر به جای بازیکنان ماهر لیگ برتر استان، روی بازیکنان نخیه (لیگ برتر کشور، سوپر لیگ و تیم ملی) انجام شود.

در نهایت، با بهآزمون گذاشتن تعیین اثربخشی تمرينات روان‌شناختی بر عملکردهای منتخب ورزشی بازیکنان فوتسال زن بعد از طی یک دوره بی‌تمرینی و آگاهی از اثرهای احتمالی آن، درواقع طرح پژوهشی خود را به‌چالش کشیدیم و این موضوع را بررسی کردیم که آیا راهبردهای روان‌شناختی اتخاذ‌شده در پروتکل پژوهش حاضر توانسته‌اند برای بازیکنان فوتسال زن مناسب باشند یا خیر. یافته‌ها نشان‌دهنده پایداری عملکرد ورزشی ورزشکاران زن حتی بعد از یک دوره بی‌تمرینی بود که این مطلب مبنی درستی اقدام‌های انجام‌شده در این زمینه بود.

بنابراین، برنامه‌های تمرينی مهارت‌های روان‌شناختی خوب طراحی‌شده فرصتی هستند تا با توسعه عملکرد ورزشی ورزشکاران آن‌ها را به‌طور مثبتی برای

منابع

1. Ahmadi, E. (2012). The effect of biofeedback and relaxation training on anxiety halfto-competitive and semi-skilled soccer players' performance. Unpublished thesis, Shahid Beheshti University of Tehran.
2. Anshel, M. H., & Payne, J. M. (2006). Application of sport psychology for optimal performance in martial arts. The sport psychologist's handbook: A guide for sport-specific performance enhancement inglaterra (pp. 353-74). New York: John Wiley & Sons.
3. Appaneal, R. N., Levine, B. R., Perna, F. M., & Roh, J. L. (2009). Measuring postinjury depression among male and female competitive athletes. *Journal of Sport & Exercise Psychology*, 31(1), 60-76.
4. Bakker, A. B., Oerlemans, W., Demerouti, E., Burnis Slot, B., & Karamat, D. A. (2011). Flow and performance: A study among talented Dutch soccer players. *Psychology of Sport and Exercise*, 12(4), 442-50.
5. Cox, R. H. (2012). Sport psychology concepts and application. New York: McGraw-Hill.
6. Engeser, S., & Flow, F. R. (2008). performance and moderators of challenge-skill balance. *Motivation and Emotion*, 32(3), 158-72.
7. Fournier, J. F., Calmels, C., Durand-Bush, N., Salmela, J. H. (2005). Effects of a season-long PST program on gymnastic performance and on psychological skill development. *International Journal of Sport and Exercise Psychology*, 3(1), 59-78.
8. Gee, C. J. (2010). How does sport psychology actually improve athletic performance? A framework to facilitate athletes' and coaches' understanding. *Behavior modification*, 34(5), 386-402.
9. Gregg, M., & Strachan, L. (2010). Developmental differences in youth soccer players use of imagery. Annual Conference.
10. Gucciardi, D. F., Gordon, S., & Dimmock, J. A. (2008). Towards an understanding of mental toughness in

- Australian football. *Journal of Applied Sport Psychology*, 20(3), 261-81.
11. Gucciardi, D. F., Gordon, S., & Dimmock, J. A. (2009). Advancing mental toughness research and theory using personal construct psychology. *International Review of Sport and Exercise Psychology*, 2(1), 54-72.
 12. Halbesleben, J. R. (2010). A meta-analysis of work engagement: Relationships with burnout, demands, resources, and consequences. In A. B. Baker & M. P. Leiter (Eds.), *Work engagement: A handbook of essential theory and research* (pp. 102-17). Oxford, Psychology Press.
 13. Hatzigeorgiadis, A., Theodorakis, Y., & Zourbanos, N. (2004). Self-talk in the swimming pool: The effects of self-talk on thought content and performance on water-polo tasks. *Journal of Applied Sport Psychology*, 16(2), 138-50.
 14. Jafari, A. (2011). A preliminary study: Psychological preparation program for football players and assess its effectiveness in improving performance. Unpublished thesis, Shahid Beheshti University of Tehran.
 15. Jafari, H. (2004). Mental preparation for athletes (2nd ed.). Tehran, Bamdad Ketab.
 16. MacCann, S. (2002). A model of offensive and defensive mental skills. Available at <http://www.smscs.dreamhosters.com/wp-content/uploads/2016/01/mentalmodel.pdf> [Accessed 23 April 2013].
 17. Neil, R., Hanton, S., Mellalieu, S. D., & Fletcher, D. (2011). The role of further appraisals on stress and emotions in sport performance. *Psychology of Sport and Exercise*, 12(4), 20-9.
 18. Phillips, E., Davids, K., Renshaw, L., & Portus, M. (2010). Report performance in sport and the dynamics of talent development. *Sport Medicine*, 40(4), 271-83.
 19. Rezvani, M. (2013). Effect of psychological skills training program on mental strength and athletic performance futsal players, in *Physical Education and Sport Science*. Unpublished thesis, Shahid Beheshti University of Tehran.
 20. Seyf, A. (2006). *Educational psychology, psychology of learning*. Tehran: Agah Publishing Institute.
 21. Sheard, M., Golby, J. (2006). Effect of a psychological skills training program on swimming performance and positive psychological development. *International Journal of Sport and Exercise Psychology*, 4(2), 149-69.
 22. Silva, J. M. M., Jonathan, N., & Lerner, B. (2011). *Training professionals in the practice of sport psychology* (2nd ed). Morgantown: Tress Information Technology.
 23. Sohrabi, M. F. M.. (2010). *The use of mental skills in sports* (Vol. 1). Tehran: Noor Giti.
 24. Tabachnick, B. G., & Fidell, L. S. (2013). *Using multivariate statistics*. Boston: Allyn & Bacon.
 25. Thelwell, R. C., Greenlees, I. A., & Weston, N. J. (2006). Using psychological skills training to develop soccer performance. *Journal of Applied Sport Psychology*, 18(3), 254-70.
 26. Thelwell, R. C., Greenlees, I. A., Weston, N. J. V. (2010). Examining the use of psychological skills throughout soccer performance. *Journal of Applied Sport Psychology*, 33(1), 109-27.
 27. Vaez Mousavi, M. M. F. (2007). *Sport psychology* (Vol. 1). Tehran: Samt.
 28. Weinberg, R. S., & Gould, D. (2014). *Foundations of sport and exercise psychology*. Champaign, IL: Human Kinetics.

استناد به مقاله

رضوانی، م، عبدالی، ب، و واعظ موسوی، ک. (۱۳۹۶). تأثیر مهارت‌های روان‌شناختی بر عملکردهای منتخب ورزشی بازیکنان فوتسال زن. مجله مطالعات روان‌شناسی ورزشی، شماره ۲۳، ۱۶-۱. شناسه دیجیتال: 10.22089/spsyj.2018.1204

Rezvani, M., Abdoli, B., & Vaez Mousavi, S.M.K. (2018). The Effect of Psychological Skills on Female Futsal Players' Selected Sport Performance. Journal of Sport Psychology Studies, 23; Pp: 1-16. In Persian. Doi: 10.22089/spsyj.2018.1204

The Effect of Psychological Skills on Female Futsal Players' Selected Sport Performance

Marziye Rezvani¹, Behrouz Abdoli², Seyed Mohammad Kazem Vaez Mousavi³

Received: 2015/11/16

Accepted: 2016/02/01

Abstract

The current research assessed the effect of psychological skills on female futsal players' sport performances. Out of eight futsal Super League teams in Tehran in 1391, two groups were selected randomly: control and experimental. The pretest was conducted through observation (filming) and the analysis was based on the athletic performance checklist of Thelwell et al (2006). Then, psychological skills program was administered in the experimental group in 30 sessions which consisted of goal-setting, relaxation, mental imagery, attention control, and self-talk. The posttest was taken after 4 months of intervention and two months later, the follow-up test. The data was analyzed using one way ANCOVA test. The results indicated that practicing psychological skills led to the improvement of performance qualitative level significantly, especially in pass, shoot, catch, keep and control. The effect of psychological interventions was significant not only in protest but also in the follow-up.

Keywords: Psychological Skills, Sport Performance, Female Futsal Players

1. M.Sc. in Motor Behavior, Shahid Beheshti University of Tehran

Email: rezvani.ma2014@gmail.com

2. Associate Professor of Motor Behavior, Shahid Beheshti University of Tehran

3. Professor of Sport Psychology, Imam Hossein University of Tehran